

Punkter. Navnlig sagde han, at det vilde være meget bedre, om Sagen blev lagt i een Haand, saaledes at vi altsaa fik indført en Slags diktatorisk Myndighed. Det undrede mig at høre det ærede Medlem sige det, thi i sit Foredrag talte han ellers om de forskjellige Indgreb, der bleve gjort i de private Rettigheder, i de private Behageligheder. Men naar vi fik en Diktator, vil det ærede Medlem dog forstaa, at han vil anvende den Myndighed, han har, og jeg er vis paa, at han da vilde træffe Foranstaltninger, der vilde være mere generende for Folt, end naar denne Myndighed var lagt i en Kommissions Haand, der for en væsentlig Del var sammensat af kommunale Autoriteter. Det er netop det, vi have bestræbt os for i Udvalget, at gjøre Loven saaledes, at det kommunale Selvstyre ikke bliver holdt helt borte. Det er derfor, som det ærede Medlem vil erindre og vil have set af Betænkningen, at vi ikke ville have, at disse overordentlige Sundhedskommissioner kun skulle bestaa af 3 Medlemmer, men derimod af 5; da de to ere Embedsmænd, have vi villet, at de andre tre Medlemmer skulle udvælges af de kommunale Autoriteter, kort sagt, vi have troet at kunne træffe Thingets Ønske ved at sørge for, at det kommunale Selvstyre virkelig blev opretholdt. Det vilde sandelig ikke ske, naar en enkelt Mand fik diktatorisk Myndighed, ja vilde man affurat see de Modsatte, og jeg tvivler heller ikke paa, at naar denne Kommission bestaaende af 5 Medlemmer, kommer frem og begynder at virke, den da ogsaa vil tage alle mulige Hensyn baade i den ene og den anden Retning, navnlig til, at Befolkningerne ikke blive for store, til at der ikke sker Folt Uret, og i det Hele taget til, at der ikke sker større Indgreb end høist nødvendigt. — Dernæst talte det ærede Medlem om, at naar der kom en Sundhedskommission for hver Jurisdiktion i Landet, vilde Følgen deraf blive, at der kom en forskjelligartet Opfattelse paa hvert Sted. Ja, det kan gjerne være ens, men man maa jo huske paa, at der over Sundhedskommissionen staar en Oversundhedskommission og desuden Justitsministeren, og naar en saadan Epidemii udbræder, er det klart, at Justitsministeriet vil skynde sig gennem et Cirkulære at henlede Opmærksomheden paa de Bestemmelser, der maa anses for nødvendige, og give Autoriteterne bestemte Instruxer, hvorefter de skulle gaa. Jeg tror altsaa ikke, at man behøver at være bange. Det kan være, at en Sundhedskommission maaste ikke griber Sagen saa godt an som ønskeligt var, men saa kan man vist

nok ogsaa instruere den. I saadanne Tilfælde vil jo Stitsstyffitus, som er Medlem af Oversundhedskommissionen, være i højeste Grad paa Venene, ja længe Sygdommen hersker, og han vil ogsaa nok sørge for, at Sundhedskommissionen gjør Gavn, og navnlig indrette Alt paa passende Maade; saa bliver det nok saaledes, som det bør være omtrent alle Steder. — Dernæst klagede det ærede Medlem over den Myndighed, som Sundhedskommissionen har efter § 5, hvor det hedder: "Sundhedskommissionerne kunne til Dækning af Udgifterne til de af dem i Medfør af denne Lov truffne Foranstaltninger forlange Forstud af den kommunale Kasse, der efter § 22 forstudvis har at afholde Udgifterne". Han mente, at der derved vilde blive skabt for disse Folt en fuldstændig Blanko-Frihed, de kunde gjøre, hvad de vilde, og som han sagde, ret af hjertens Øyst give Penge ud uden at lade sig genere. Ja, det kan jo lyde meget slemt, og det kan maaste ogsaa afficere Noget, at der bliver givet rigtig mange Penge ud, men man maa jo huske paa, at de Folt, som skulde give Pengene ud, ere Beboere af Kommunen, og de skulle nok vide at passe paa, at Udgifterne ikke blive for store. Man kan være fuldstændig vis paa, at hvis disse Folt, som jo udnævnes af Byraadet, give for mange Penge ud, skal der nok blive lært dem noget Andet, idet der jo vilde blive viist den største Misfornøielse med deres Adfærd og blive gjort dem de største Vebredelser derfor. Det er der ikke det Mindste i Betænkningen, thi man maa jo huske paa, at en Del deraf skal betales af den Kommune, hvoraf de ere Beboere, og passe de ikke selv paa, skulde de Andre nok indfinde sig og sige: stop, her maa ikke gives flere Penge ud. Jeg tror derfor, at den Frygt, det ærede Medlem har udtalt, ikke er begrundet, og jeg tror ikke, det er nødvendigt for mig, hertil at begrunde, at der naturligvis ikke bliver givet flere Penge ud end nødvendigt. Jeg kan i det Hele taget kun udtale, at jeg mener, at Loven, saaledes, som den nu er indstillet af Udvalget, er saaledes bestaen, at Thinget vil kunne stemme for den, og jeg maa derfor paa det Bedste anbefale, at den bliver vedtaget med de Vædringsforslag, som Flerallet af Udvalget har stillet. Jeg skal iøvrigt ikke indlade mig videre paa de forskjellige Vædringsforslag, som ere stillede. Der er imidlertid et, som jeg maa udtale mig om, nemlig Vædringsforslaget til § 22. Der staar nemlig i Lovudkastet, at Omkostningerne skulle udredes af Amtsrepartitionsfonden i hver Amtsraadskreds samt af de i Kredsen værende Kjøbstæder i Forhold til